

Η ΑΤΡΑΠΟΣ

Εννοιολογικά η λέξη Ατραπός σημαίνει μονοπάτι ή πέρασμα που δύσκολα το ακολουθεί κανείς. Συνώνυμο είναι η στενωπός.

Προκύπτει από το ἄ – και το τραπέω – τραπῶ που σημαίνει πατώ τα σταφύλια στο πατητήρι. Το πάτημα επεκτάθηκε και στο πάτημα του δρόμου και το πατώ και περπατώ έγινε ἀτραπίζω, δηλαδή οδοιπορώ, βαδίζω.

Μια άλλη λέξη για την ἀτραπό ήταν η ἀτραπιτός. Η λέξη χρησιμοποιούνταν ευρέως και με τη μεταφορική της σημασία προκειμένου να δηλώσει την πορεία της ζωής κάποιου ανθρώπου. Ο Πλάτωνας, στο έργο του Πολιτεία, αναζητώντας την ιδανική πόλη, την Καλλίπολιν, που θα υπάρξει, όταν οι βασιλείς γίνουν φιλόσοφοι ή οι φιλόσοφοι ηγεμόνες μιας πόλης βάζει το Σωκράτη να ρωτά: «τὴν οὖν πολιτικὴν ἀτραπὸν πῆ τις ἀνευρήσει;» (= το δρόμο στην ζωή του πώς θα τον βρει κανείς;

Ένας χαρακτηριστικός μύθος εισόδου στην Ατραπό στην Αρχαία Ελλάδα ήταν ο μύθος του Ηρακλή.

Ο Ηρακλής ήταν από τους κεντρικούς ήρωες της Ελληνικής μυθολογίας, αν όχι ο βασικότερος. Πολλοί τον θαύμαζαν και μιλούσαν για αυτόν όχι μόνο για την σωματική του δύναμη και την γενναιότητα του αλλά και για την σωστή του κρίση.

Όταν ήταν νέος άνδρας ακόμη και δεν είχε λάβει ακόμα δράση μέσα από τους άθλους του, εκεί που καθόταν σε ένα σταυροδρόμι όταν ξαφνικά είδε μπροστά του 2 γυναίκες, όμορφες κι επιβλητικές σαν θεές.

Έκπληκτος τις ρώτησε ποιες είναι και τι ζητούν από αυτόν.

Η πρώτη γυναίκα που του μίλησε του συστήθηκε ως Τύχη- Ευδαιμονία, πολλοί όμως έλεγαν ότι το πραγματικό της όνομα ήταν Κακία. Η Κακία ήταν πολύ εντυπωσιακή γυναίκα, πολύ περιποιημένη, αρωματισμένη, με ένα λάγνο βλέμμα κι η όλη συμπεριφορά της ήταν προκλητική. Του είπε ότι θα έπρεπε να διαλέξει ανάμεσα στις 2 τους και να ακολουθήσει το μονοπάτι που θα του πρότεινε η κάθε μια τους. Η Κακία λοιπόν του υποσχέθηκε ένα δρόμο ίσιο, εύκολο κι όμορφο, γεμάτο απολαύσεις, μια ζωή στην οποία κυρίαρχο ρόλο θα είχαν οι όμορφες γυναίκες, τα πλούτη, οι παρέες και τα γλέντια. Ο νεαρός Ηρακλής γοητευμένος από τις περιγραφές της Κακίας κι ανυπομονώντας να βιώσει όσα η πανέμορφη θεά του υποσχέθηκε, αμέσως ετοιμάστηκε να την ακολουθήσει και να βαδίσει το μονοπάτι που του υποσχέθηκε.

Πριν όμως φύγει με την Κακία, άκουσε την αυστηρή φωνή της Αρετής να τον φωνάζει με το όνομα του. Η Αρετή ήταν μια γυναίκα λιτή, χωρίς την περιποίηση που είχε η Κακία κι ήταν μια σεμνή γυναίκα. Παρόλα αυτά, όταν την παρατηρούσε κανείς θα έβλεπε ότι είχε μια φυσική ομορφιά και μια φυσική γυναικεία χάρη η οποία δεν είχε σε τίποτα να θεωρηθεί κατώτερη από την ομορφιά της Κακίας. Η Αρετή λοιπόν του είπε ότι ο δρόμος που του προσφέρει δεν είναι ένας δρόμος ίσιος κι εύκολος, όπως αυτός που του προσέφερε η Κακία. Ήταν ένας δρόμος γεμάτος στροφές και δυσκολίες, ένας δρόμος όμως ο οποίος θα του προσέφερε την δυνατότητα να βοηθάει τους ανθρώπους που θα είχαν ανάγκη για βοήθεια, να μάχεται για το καλό και το δίκαιο και που πιθανώς θα του προσέφερε μια υστεροφημία ανάμεσα στους ανθρώπους κάνοντας τον ήρωα. Του είπε επίσης ότι αν ήταν εκείνη η επιλογή του, η ζωή του δεν θα είχε τις απολαύσεις που του υποσχέθηκε η Κακία. Το δίλημμα για κάποιον άλλον στη θέση του Ηρακλή θα ήταν μεγάλο κι ίσως σκεφτόταν τι να προτιμήσει. Ο Ηρακλής μετανιωμένος για τον πρότερο παρορμητισμό του είπε αμέσως στην Αρετή ότι θέλει να ακολουθήσει τον δικό της δρόμο με τις όποιες στροφές του θα είχε αυτός. Τότε οι 2 γυναίκες χάθηκαν.

Ο Ηρακλής αποτελεί το αιώνιο πρότυπο του ανθρώπου εκείνου που έχει μάθει να δίνει και να κερδίζει στην ζωή του μάχες και αγώνες, διότι έχει ως θεμελιώδες κίνητρό του, το να ξεπερνά κάθε μέρα τον εαυτό του να είναι Ελεύθερος, Θαρραλέος, Ισορροπημένος και Δίκαιος.

Στην Ανατολική φιλοσοφία συναντούμε τον Βούδα που διατύπωσε τις 4 ευγενείς Αλήθειες που μέσω της Ατραπού οδηγείται το άτομο στην εξάλειψη του πόνου. Οι 4 Αλήθειες:

1. Ο Πόνος,
2. Η αιτία του Πόνου,
3. Η εξάλειψη του Πόνου και
4. Η οδός για την εξάλειψη του Πόνου. Η τέταρτη Αλήθεια είναι η Ευγενής Οκταπλή ατραπός. η οποία αποτελείται από τα εξής σκαλοπάτια:
  1. Ορθές αντιλήψεις
  2. Ορθές αποφάσεις
  3. Ορθές ομιλίες
  4. Ορθή συμπεριφορά
  5. Ορθά μέσα ζωής
  6. Ορθή προσπάθεια
  7. Ορθή σκέψη
  8. Ορθή συγκέντρωση

Στην Εσωτερική Παράδοση η «Ατραπός» δηλαδή ο «Δρόμος», αναφέρεται στη διαδικασία ανάπτυξης και εξέλιξης της συνείδησης, όσο και της ανύψωσής της προς το φως. Η διαδικασία εξέλιξης είναι μια διαδικασία ένωσης, αρχικά του ανθρώπου με τον ίδιο του τον Εαυτό δηλαδή αυτογνωσία και στη συνέχεια με τον Ανώτερο Εαυτό με το άπειρο φως, δηλαδή το Θεϊκό Σπινθήρα εντός του. Η Ατραπός, είναι η εσωτερική φιλοσοφική λίθος, κατά τον Ηράκλειτο που οδηγεί στην αυτογνωσία.

Το Μονοπάτι αυτό είναι μια πολύτιμη μέθοδος εσωτερικής εκπαίδευσης, από τις πλέον αρχαίες, που ανοίγει τις πόρτες του νου, προσφέροντας γνώση του εσωτερικού σύμπαντος.

Η Ατραπός είναι μια συμβολική αλλά και πραγματική έννοια, που σχετίζεται με την πνευματική εξέλιξη του ανθρώπινου Πνεύματος. Στον συνηθισμένο άνθρωπο η συνείδηση λειτουργεί στα κατώτερα σώματα της προσωπικότητας, βασίζεται δηλαδή στις επιθυμίες του και στα ένστικτά του. Στα ανώτερα πνευματικά επίπεδα η συνείδηση δεν είναι ξύπνια και ενεργή.

Η Ατραπός είναι η διαδικασία αφύπνισης της συνείδησης στα ανώτερα επίπεδα, μέσω της κατασκευής ή καλύτερα της δημιουργίας μιας γέφυρας, ώστε να περάσει η συνείδηση στην ανώτερη πνευματική διάσταση.

Η είσοδος στο Ιερό αυτό Μονοπάτι από αρχαιοτάτων χρόνων γίνεται μέσω μιας εσωτερικής διεργασίας που είναι γνωστή ως **Μύηση** και είναι η ατραπός προς την τελειοποίηση, προς το σημείο όπου ο άνθρωπος ενώνεται και γίνεται ένα με την Πηγή του.

Κάθε μύηση προκαλεί μια τεράστια διεύρυνση της συνειδητότητας, η οποία φέρνει μια όλο και βαθύτερη και πληρέστερη όραση και γνώση της αληθινής φύσης της πραγματικότητας. Αυτό τον ρόλο στον ορατό μας κόσμο εκπληρώνει και ο Τεκτονισμός.

Ένας τέκτων, δηλαδή μία νέα ψυχή στο μνητικό γίγνεσθαι, απολαμβάνει μία νέα εμπειρία ενσάρκωσης στη Γη. Η απόφασή του τέκτονα να μνηθεί και να παραμείνει στη Στοά οφείλεται στην επιθυμία του να υπηρετήσει το Παγκόσμιο Σχέδιο και την Παγκόσμια Ψύχη.

Οι Μύθοι, τα σύμβολα οι εικόνες, άψυχες και έμψυχες, είναι αστείρευτες πηγές ενεργειών και νοημάτων και στοχεύουν στο να αφυπνίσουν καταστάσεις που είναι ναρκωμένες μέσα στο άτομο. Γύρω μας ο Ναός βρίθκει από σύμβολα και εικόνες.

Στις μυήσεις συχνά αναβιώνεται ένας Μύθος.

Ο Μύθος όμως, σαν μοναδικό και διαχρονικό πρότυπο, έχει την τάση να ενσαρκώνεται στο βέβηλο κόσμο. Το ιερό τείνει να κατακτήσει το βέβηλο, όπως το φως το σκοτάδι. Η δυνατότητα επανάληψης του Μύθου σε χρονικές και τοπικές συντεταγμένες και η επαναφορά σε ένα «εδώ» και σε ένα «τώρα», των μυθικών πρωταρχικών γεγονότων, αποτελεί το Τυπικό, την Τελετή.

Η Ιεροτελεστία λοιπόν, σαν στοιχείο του Μυστηρίου, αποβλέπει στη χωροχρονική ενσάρκωση του Μύθου, στην επαναφορά και επίκληση του θείου Μηνύματος. Η τελετουργία όμως δεν αποσκοπεί μονάχα στην απομίμηση του μυθικού πρότυπου γεγονότος, αλλά και στην αναβίωσή του. Η συνειδητή αναβίωση του Μύθου μέσω της Τελετής, είναι η Μύηση.

Στη Μύηση ο υποψήφιος αντιλαμβάνεται την ουσία του Μύθου βιώνοντάς τον, γι' αυτό **η βίωση της Διδασκαλίας συνεπάγεται τη Μύηση**, σφραγίδα της οποίας είναι η Τελετή Μύησης και το πέρασμα του υποψήφιου μαθητή από τα τέσσερα στοιχεία.

ΔΙΑΒΑΣΗ ΤΗΣ ΓΗΣ

Η παράδοση μας διδάσκει ότι αυτός που επιθυμεί να προχωρήσει στην ατραπό της μυητικής αναζήτησης, οφείλει, ως πρώτη επιλογή, να κατέλθει στο βάθος της δικής του γης, δηλαδή στο Εσωτερικό Θυσιαστήριο, και εκεί να εξετασθεί λεπτομερώς, προκειμένου να ξεκινήσει να αποκαθιστά όλα αυτά που θα βρει σε ανισορροπία. Οι Αλχημικοί Διδάσκαλοι, όσον αφορά αυτό το θέμα, μας μίλησαν για το V.I.T.R.I.O.L. (Visita interiora terrae rectificando invenies) δηλαδή: «επισκέψου το εσωτερικό της γης (της δικής σου γης) και ανερχόμενος θα βρεις την απόκρυφη λίθο», ενώ η Παράδοση μας μετέδωσε το σύμβολο του γνώμονα ως εργαλείο για την πλήρη αποκατάσταση.

ΔΙΑΒΑΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

Λέει η Γένεση, στο πρώτο βιβλίο της Βίβλου, ότι κατά την δεύτερη ημέρα της Δημιουργίας, ο Θεός έφτιαξε ένα «Μεγάλο Θόλο» τον οποίο ονόμασε «ουρανό», και χώρισε τα άνω με τα κάτω ύδατα. Τα ύδατα της παράδοσης έχουν μία σημαντικότερη θέση. Αντιπροσωπεύουν την παγκόσμια δύναμη από την οποία ο Θεός έφτιαξε όλα τα πράγματα. Επίσης την πειθαρχία του συναισθηματικού φορέα που συμβολίζεται από το νερό.

ΔΙΑΒΑΣΗ ΤΟΥ ΑΕΡΑ

Το να περάσεις το στοιχείο «αέρας» σημαίνει να εξουσιάσεις την φαντασία, έτσι ώστε η επινόηση, που ίπταται ελαφριά σε ανώτερα επίπεδα, να διεγερθεί την κατάλληλη στιγμή.

ΔΙΑΒΑΣΗ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Το πυρ είναι ένα σημαντικό στοιχείο όπως το νερό. Δεν λησμονούμε ότι ο Τιτάνας Προμηθέας, για την αγάπη των ανθρώπων, έκλεψε το πυρ από τον Δία ο οποίος τον τιμώρησε αλυσοδεμένος στον Καύκασο ενώ ένας αετός του έτρωγε το συκώτι το οποίο αμέσως μετά ανασχηματιζόταν και το μαρτύριο ξανάρχιζε. Μόνον ένας άνθρωπος που έχει γίνει Ήρωας-Ημίθεος δια μέσου του θυσιαστικού Τύπου μπορούσε να τον ελευθερώσει. Πράγματι τον ελευθέρωσε ο Ηρακλής, γιός του Δία, του οποίου οι θυσιαστικοί άθλοι είναι γνωστοί. Το να περάσεις από το πυρ σημαίνει να εξουσιάσεις το αισθαντικό πεδίο, εκείνο των παθών και των συναισθημάτων (το κατώτερο πυρ) και να κατακτήσεις το επίπεδο της θέλησης και της πιο καθαρής διάνοησης (το ανώτερο πυρ).

ΕΠΙΜΥΘΙΟ

Στην εσωτερική παράδοση, ο Τεκτονισμός παραμένει σε θέση περίοπτη και συμβάλει διά της μνητικής του οδού, την είσοδο στην Ατραπό, στην προσέγγιση της Πνευματικής Ιεραρχίας. Η Πνευματική Ιεραρχία είναι περισσότερο παρά ποτέ εμφανής διά του Τεκτονισμού που δεν έχει απολέσει τις μνητικές του κλείδες. Οι Τέκτονες καλούνται να εγκαινιάσουν τη νέα εποχή, μια εποχή Αγαθοεργίας, Σύνθεσης και Αδελφосύνης. Οι Διδάσκαλοι μας εκεί στους αόρατους κόσμους στέκονται τώρα, περιμένοντας από μας όσους φοιτούμε στα Τεκτονικά μυστήρια να κάνουμε, με τη δική μας ελεύθερη βούληση, τα απαιτούμενα πρώτα βήματα λαξεύοντας τον ακατέργαστο λίθο μας καθιστώντας τον κυβικό για να χτίσουμε τον εντός μας ναό της αρετής όπου θα στηριχτεί η 7βαθμη κλίμακα, η Ατραπός, που θα μας οδηγήσει να ανέλθουμε και να ατενίσουμε το ιερό τρίγωνο που ακτινοβολεί άπειρο φως. -